

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-22/18

**TopFit eV i Daniele Biffi
przeciwko
Deutscher Leichtathletikverband e.V.**

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Darmstadt)

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 czerwca 2019 r.

Odesłanie prejudycjalne – Obywatelstwo Unii – Artykuły 18, 21 i 165 TFUE –
Regulamin federacji sportowej – Uczestnictwo w krajowych mistrzostwach państwa
członkowskiego lekkoatlety amatora mającego obywatelstwo innego państwa członkowskiego –
Odmienne traktowanie ze względu na przynależność państwową – Ograniczenie swobodnego
przemieszczania się

1. *Obywatelstwo Unii – Postanowienia traktatu – Podmiotowy zakres stosowania – Obywatel państwa członkowskiego uczestniczący w amatorskich zawodach sportowych w przyjmującym państwie członkowskim – Włączenie (art. 18, 21, 165 TFUE)*

(zob. pkt 27–35)

2. *Edukacja, kształcenie zawodowe, młodzież i sport – Postanowienia traktatu – Uznanie społecznego znaczenia sportu amatorskiego w Unii – Czynniki integracji w społeczeństwie przyjmującego państwa członkowskiego*

(zob. pkt 33)

3. *Obywatelstwo Unii – Postanowienia traktatu – Zakres stosowania – Regulamin federacji sportowej – Włączenie (art. 3–6, 18, 21 TFUE)*

(zob. pkt 36–40, 52, 53)

4. *Obywatelstwo Unii – Równość traktowania – Dyskryminacja ze względu na przynależność państwową – Prawo do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich – Regulamin federacji sportowej ograniczający uczestnictwo w krajowych mistrzostwach państwa członkowskiego lekkoatlety amatora mającego obywatelstwo innego*

państwa członkowskiego – Ograniczenie – Względy uzasadniające – Proporcjonalność – Ocena przez sąd krajowy (art. 18, 21, 165 TFUE)

(zob. pkt 44, 46–50, 52–54, 59, 60, 63, 66–67; sentencja)

Streszczenie

Częściowe wyłączenie obywateli pozostałych państw członkowskich z niemieckich krajowych mistrzostw lekkiej atletyki dla seniorów będących amatorami może być niezgodne z prawem Unii

W wydanym w dniu 13 czerwca 2019 r. wyroku *TopFit i Biffi (C-22/18)* Trybunał dokonał wykładni art. 18, 21 i 165 TFUE w ramach sporu między lekkoatletą amatorem mającym obywatelstwo włoskie a krajową niemiecką federacją lekkiej atletyki, dotyczącego warunków uczestnictwa obywateli pozostałych państw członkowskich w niemieckich mistrzostwach dla sportowców amatorów w kategorii seniorów.

Według Trybunału postanowienia te stoją na przeszkodzie uregulowaniu krajowej federacji sportowej, zgodnie z którym obywatel innego państwa członkowskiego Unii – zamieszkujący od wielu lat na terytorium państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę ta federacja i w którym uczestniczy on w biegach amatorskich w kategorii seniorów – nie może uczestniczyć w mistrzostwach krajowych w danej dyscyplinie na takich samych zasadach jak obywatele tego państwa lub też może w nich uczestniczyć jedynie „poza klasyfikacją” lub „bez klasyfikacji”, nie mając dostępu do finału i nie mogąc zdobyć tytułu mistrza krajowego, chyba że uregulowanie to jest uzasadnione obiektywnymi względami proporcjonalnymi do zamierzonego słusznego celu, co powinien ustalić sąd krajowy.

Trybunał stwierdził przede wszystkim, że w społeczeństwie przyjmującego państwa członkowskiego obywatel Unii taki jak rozpatrywany lekkoatleta amator, który skorzystał z prawa do swobodnego przemieszczania się, może zgodnie z prawem powołać się na art. 18 i 21 TFUE w kontekście zawodów w sporcie amatorskim. W tym względzie Trybunał wskazał w szczególności na wynikającą z art. 165 TFUE rolę sportu jako czynnika integracji w społeczeństwie przyjmującego państwa członkowskiego.

Następnie Trybunał stwierdził, że reguły krajowej federacji sportowej, regulujące dostęp obywateli Unii do zawodów sportowych, podlegają zasadom określonym w traktacie, w szczególności w art. 18 i 21 TFUE. W tym względzie Trybunał przypomniał, że przewidziane w traktacie poszanowanie swobód podstawowych i zakaz dyskryminacji ze względu na przynależność państwową dotyczą także regulacji o charakterze niepublicznym mających na celu uregulowanie w sposób zbiorowy pracy najemnej i świadczenia usług. Zasada ta ma także zastosowanie, gdy grupa lub organizacja wykonuje określone uprawnienie w odniesieniu do jednostek i może postawić warunki utrudniające tym jednostkom wykonywanie swobód podstawowych zagwarantowanych w traktacie.

Wreszcie Trybunał stwierdził odmienne traktowanie w niniejszej sprawie, mogące skutkować ustanowieniem ograniczenia swobodnego przemieszczania się rozpatrywanego lekkoatlety amatora w rozumieniu art. 21 TFUE, ponieważ – nawet jeśli spełnia on przesłanki dotyczące wymaganych osiągnięć sportowych oraz od przynajmniej roku ma prawo uczestniczenia w zawodach sportowych z ramienia klubu stowarzyszonego z krajową federacją lekkiej atletyki – można, ze względu na jego obywatelstwo, odmówić mu uczestnictwa w krajowych mistrzostwach

amatorskich w biegach na krótkich dystansach w kategorii seniorów lub dopuścić go do uczestniczenia w nich jedynie częściowo. Trybunał dodał, że uregulowanie federacji sportowej takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym może także skutkować tym, że lekkoatleci będący obywatelami państwa członkowskiego innego niż Republika Federalna Niemiec będą wspierani przez kluby sportowe, do których należą, w mniejszym zakresie niż lekkoatleci będący obywatelami krajowymi, ponieważ kluby te będą miały mniejszy interes w inwestowaniu w lekkoatletę, który nie może uczestniczyć w mistrzostwach krajowych, w związku z czym lekkoatleci będący obywatelami pozostałych państw członkowskich mogliby w mniejszym zakresie integrować się z klubem sportowym, do którego należą, a w konsekwencji – ze społeczeństwem państwa członkowskiego ich miejsca zamieszkania.

Według Trybunału ograniczenie swobodnego przepływu obywateli Unii może zaś być uzasadnione jedynie wtedy, gdy jest oparte na obiektywnych względach i proporcjonalne do słusznego celu realizowanego przez dane uregulowanie, co powinien ustalić sąd krajowy. Jest prawdą, że słuszne wydaje się zastrzeżenie przyznania tytułu mistrza krajowego w określonej dyscyplinie sportowej obywatelowi danego kraju, ponieważ ów element krajowy może być uznany za cechę charakterystyczną tytułu mistrza krajowego. Jednakże istotne jest, by ograniczenia wynikające z realizacji wspomnianego celu były zgodne z zasadą proporcjonalności, ponieważ wspomniany cel nie uzasadnia wszelkiego ograniczenia uczestnictwa osób niebędących obywatelami w mistrzostwach krajowych. To do sądu krajowego należy rozpatrzenie, czy istnieje ewentualne uzasadnienie, przy uwzględnieniu celu wynikającego z art. 21 ust. 1 TFUE w związku z art. 165 TFUE, polegającego na szerszym otwarciu zawodów i integracji rezydentów, przede wszystkim długoterminowych, w przyjmującym państwie członkowskim. W każdym razie całkowite niedopuszczenie lekkoatlety niebędącego obywatelem do mistrzostw krajowych ze względu na jego obywatelstwo wydaje się nieproporcjonalne, gdy istnieje mechanizm dotyczący uczestnictwa takiego lekkoatlety w takich mistrzostwach, przynajmniej w kwalifikacjach lub poza klasyfikacją.